

ב"מ אלו מציאות כ"ב. - הקושיא העשירית – הקדמה

הפרשת תרומות ומעשרות:

ללימוד הפרשת תרומות ומעשרות

תרומות ומעשרות

מצווה המחייבת את בעל הפירות להפריש ולמסור

לכהן

ללוי

לירושלים

ולאכלו שם בטהרה כשבית המקדש קיים.

לעני

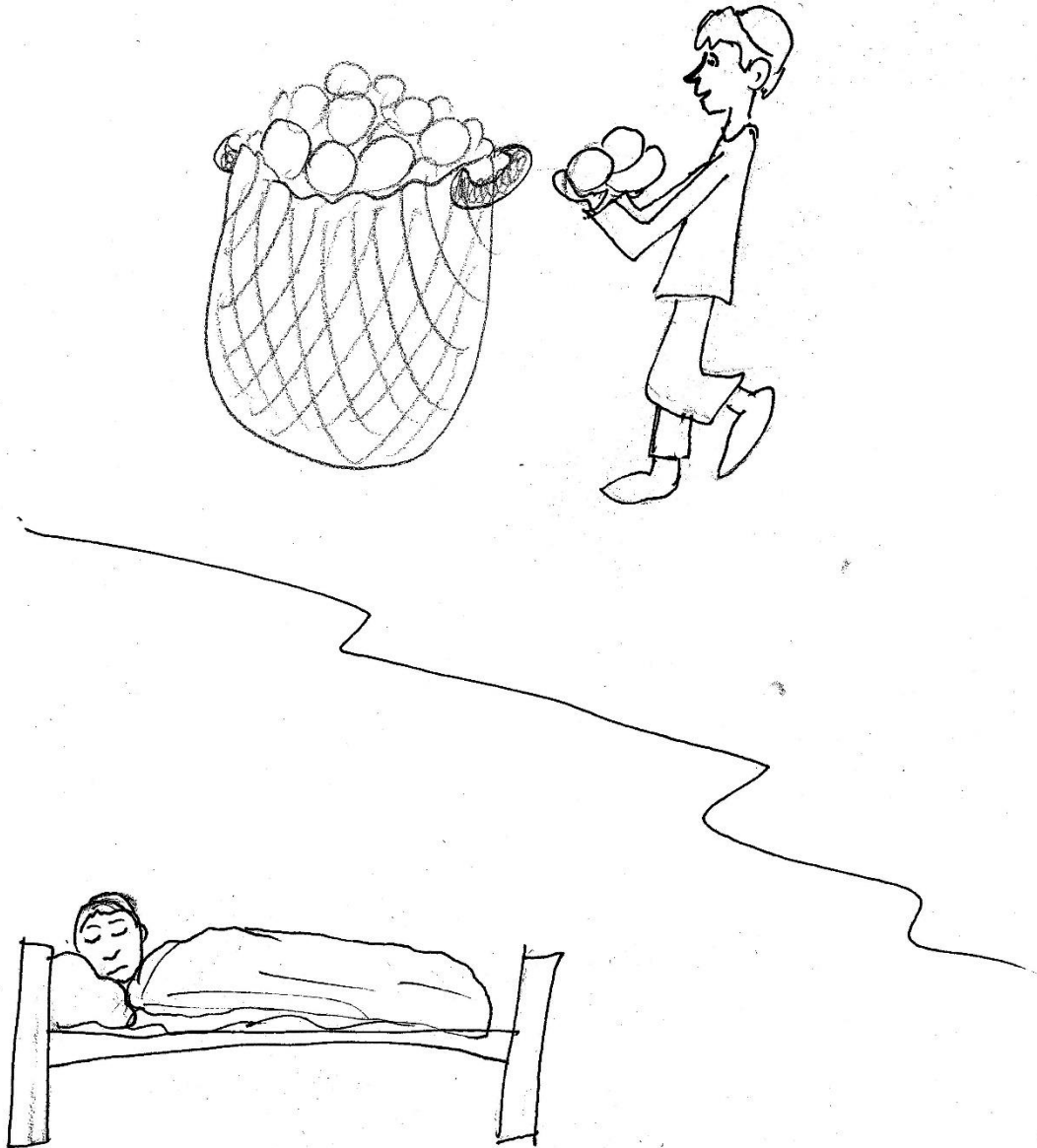
לצפייה ברחש

תרומה גדולה

0:50 / 17:42

Yd

"כיצד אמרו התורם שלא ברשות תרומתו תרומה?"

[תשובה כללית:]

אם אחר כך הוא מרוצה, שמח, תרומתו תרומה

בגמרא נראה איך בודקים אם הוא שמח או לא...

חושש משום גזל:
בעל הבית מרגיש שגזל
ממנו, כי תרם מפירות
משובחים

ת"ש אִכְיָצַד אִמְרוּ הַתּוֹרָם שֶׁלֹא
מִדַּעַת תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה יִהְיֶה שִׁירָד לַתּוֹךְ
שֶׁדָּה חֲבִירוֹ וְלִיקָט וְתֵרֵם שֶׁלֹא בִרְשׁוֹת אִם
חוֹשֵׁשׁ מִשׁוּם גִּזְלֵי אֵין תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה וְאִם
לֹא תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה וּמִנֵּין הוּא יוֹדֵעַ אִם
חוֹשֵׁשׁ מִשׁוּם גִּזְלֵי וְאִם לֹא יִהְיֶה שֶׁבֹא בַעַל
הַבַּיִת וּמִצָּאוֹ וְאָמַר לוֹ יִכְלֹךְ אֲצֵל יָפוֹת
אִם נִמְצָאוּ יָפוֹת מִהֵן תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה וְאִם
לֹא אֵין תְּרוֹמָתוֹ תְּרוֹמָה יִלְקָטוּ הַבַּעֲלִים
וְהוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶן בֵּין כֵּךְ וּבֵין כֵּךְ תְּרוֹמָתוֹ
תְּרוֹמָה

כלך (יכולת
לקחת) אצל
יפות

נמצאו יפות מהן
(משמע שהתכוין
ברצינות)
תרומתו תרומה

ואם לאו
(משמע שהתכוין בכעס)
אין תרומתו תרומה

ליקטו הבעלים
והוסיפו עליהן
**בין כך ובין כך
תרומתו תרומה**

נעבור לקושית הגמרא:

תזכורת:

"יאוש שלא מדעת": יש כבר את הסיבה ליאוש, אבל עדיין אינו יודע מזה,
ואין עדיין יאוש במחשבתו.

המחלוקת: אב"י: לא הוי יאוש [צריך יאוש בפועל]

רבא: הוי יאוש [מספיק שיש את הגורם ליאוש]

נמשיך לסוגיא:

גם כאן,

יש גורם לשמחה, שזה ההפרשה של המתנדב,

ויש את השמחה בפועל.

לפי אב"י: לא מספיק הגורם, צריך שמחה בפועל. א"כ מה שתרם לפני שידע ושמח, תרומתו לא תועיל.

לפי רבא: מספיק הגורם, וא"כ בשעה שתרם כבר היה "הגורם לשמחה" וזה מועיל.

נעבור לקושית הגמרא:

וכי נמצאו יפות' מהן תרומתו תרומה
אמאי בעידנא דתרם הא לא הוה ידע

לפי רבא זה מצויין,
אבל לפי אב"י קשה...

שים לב!

כעת אנחנו חושבים שיש לכל אחד כוח וסמכות להפריש תרומות ומעשרות גם אם זה לא שלו. אבל צריך שיהיה רצון (שמחה) של הבעלים.

עכשיו נראה מה ישתנה בתירוץ...

